

Oversendes Synodestyret fra et samlet tilsynsmannsmøte januar 2015.

Ordinasjonsspørsmålet.

Anbefaling til eldsterådet der eldsterådet er delt.

Synoden vedtok i 2005 med stort flertall at kvinner kan inneha tjenester som krever ordinasjon. Etter synodemøte i 2011 kan også kvinner ha tjeneste som tilsynsmenn.

Mange gledet seg over at kirkesamfunnet åpnet for ordinasjon av kvinner. Siden 2005 har stadig flere menigheter ordinert kvinner til eldstetjeneste og flere menigheter har fått kvinnelige pastorer. Andre kjenner på en smerte over vedtaket og opplever at det strider mot deres samvittighet og forståelse av de bibelske tekstene.

Uenigheten i dette spørsmålet er der fortsatt. Det er en situasjon vi som kirkesamfunn må leve med. Situasjoner der de to synene kolliderer vil oppstå. Vi er samlet i ønsket om å bevare kirkens enhet, og vi er samlet i ønsket om å hjelpe hverandre til å ta vare på hverandres integritet, samvittighet og overbevisning.

Uenigheten i dette spørsmålet vil kunne komme til syne på to plan: 1. På menighetsplan. 2. På presbyterie- og synodeplan.

Når uenigheten kommer til syne, vil de vedtak vår kirke har fattet i måtte være styrende for hvordan vi som kirke håndterer slike situasjoner.

Vedtak

I tillegg til selve ordinasjonsvedtaket vedtok synodemøtet i 2005 følgende enstemmige uttalelse i sak 5/05:

I spørsmålet om ordinasjon av kvinner er det viktig at det fortsatt vises respekt for de ulike standpunkt som finnes i vår kirke.

I henhold til vår forfatning (§ 2) er Bibelen og vår kirkes bekjennelse, den eneste regel og rettesnor for tro, lære og liv. I spørsmålet om ordinasjon av kvinner anerkjenner vi hverandres rett til å trekke ulike konklusjoner av bibeltekstene. Dette må skje på bakgrunn av et arbeid som har sin grunn i bibeltekstene og som er i overensstemmelse med vår skriftsynserklæring. En læreavgjørelse forutsetter ut fra bekjennelsen en læremessig enhet i Det nye testamentet, slik også Frikirkens skriftsynserklæring sier (jfr. s. 9 i utredningen.)

Synodens bønn og mål er at Den Evangelisk Lutherske Frikirke skal bevares i en enhet som har sin basis i troskap mot Guds ord.

I 2011 fattet synoden dette vedtaket i sak 14/11 "Oppfølging av synodesak 5/05 – om ordinasjon."

Synoden ber synodestyret utforme retningslinjer for tilsyn som ivaretar den enkelte menighets ordinasjonssyn. Menigheter som reserverer seg mot ordinasjon av kvinner, skal fortsatt være sikret tilsyn fra menn.

Synodestyret fulgte dette opp og vedtok i juni 2014 i sak 328/11-14 dette tillegget i Organisasjons- og personalhåndbokens punkt 6/1

6.1 Generelt

...

Menigheter som beslutter i menighetsmøte at de ikke ønsker tilsyn av kvinnelige tilsynsmenn skal, så fremt det er praktisk mulig, sikres tilsyn av mannlige tilsynsmenn. Slik beslutning må eventuelt foretas når menighetene får oversikt over hvem som er deres tilsynsmenn.

I tillegg til disse vedtakene gjorde synodemøtet i 2008 en endring i Reglementets punkt 3, 1 "Reglement for eldsterådet" under avsnittet "Kall av eldste". Setningen "Bare de kandidater som det sittende råd enstemmig kan anbefale, foreslås." ble tatt ut av reglementet. Det aktuelle avsnittet lyder nå:

Eldsterådet foreslår nye kandidater til eldstevalg etter nøye overveielse og bønn. Representanter for rådet fører samtale med kandidatene om deres forhold til skrift og bekjennelse før forslag om kall legges fram for menigheten. Normalt innstilles det antall som skal velges. Menigheten tar stilling til kallet ved avstemning.

Det kreves ikke enstemmighet i eldsterådet når rådet skal legge fram innstilling om kall av eldste for menighetsmøtet.

Hvordan håndtere konkrete situasjoner

1. I menigheter der det er enstemmighet i eldsterådet og et flertall for det samme synet i menigheten, vil det neppe oppstå vanskelige situasjoner. Der eldsterådet og menigheten er delt kan det oppstå konfliktsituasjoner.
2. Et eller flere medlemmer kan ikke lenger blokkere for kvinnelege kandidater til eldste og/eller pastortjeneste dersom de er i mindretall i eldsterådet.
3. En eller flere eldste i et eldsteråd som kommer i mindretall i denne saken kan reservere seg mot å delta i den videre prosessen fram mot kall av en kvinnelig eldste. De kan også reservere seg mot å delta ved ordinasjon og innsettelse av en kvinnelig eldste/pastor.

En forutsetning for en slik handlemåte er at den/de eldste tydelig kommuniserer til den aktuelle kandidaten, eldsteråd og menigheten hvorfor man velger å reservere seg og hvilke praktiske utslag det gir. Videre forutsettes det at vedkommende i ettertid etterstreber et godt samarbeid i eldsterådet uavhengig av kjønn. Alle parter oppfordres til å respektere kirkens vedtak i synode og i menighet og å arbeide for menighetens beste.

Dersom en eldste ikke kan samarbeide med kvinnelig ordinert i eget eldsteråd bør han vurdere å trekke seg fra tjenesten.

4. Den ordinerte som ønsker tilsyn av en mann, skal bli ivaretatt.